

Пам'яті Дмитра Федоровича Чернеги

З глибоким сумом повідомляємо, що 18 травня 2015 р. на 88 році пішов з життя **Чернега Дмитро Федорович** – видатний педагог і вчений, учасник Великої вітчизняної війни, член-кореспондент НАН України, заслужений робітник вищої школи України, заслужений професор НТУУ «КПІ», декан загальнотехнічного факультету з 1965 по 1972 рр. та інженерно-фізичного з 1972 по 1988 рр., перший завідувач кафедри фізико-хімічних основ технології металів.

Наукова і педагогічна діяльність Дмитра Федоровича з самого початку після навчання у КПІ пов'язана з металургією. У 1959 р. він захистив кандидатську дисертацію, а у 1974 р. – докторську.

Основний напрям наукових досліджень Д. Ф. Чернеги стосується високотемпературних фізико-хімічних процесів металургії сталі, кольорових металів, спеціальної металургії, ливарного виробництва. Ним проведені фундаментальні дослідження щодо властивостей рідких сплавів, дифузії і масообміну газів в них, електрофізичної обробки розплавів та під час кристалізації зливків і виливків; впроваджено у виробництво нові технології модифікування, легування і рафінування сплавів алюмінію, електрошлакового обігріву і живлення сталевих виливків, обладнання для визначення вмісту водню у сплавах безпосередньо у плавильних печах.

Розроблені ним технології і обладнання впроваджені в понад двадцять машинобудівних підприємствах України і Росії.

Велику увагу Дмитро Федорович приділяв підготовці наукових кадрів. Під його керівництвом захищено 21 кандидатську дисертацію, він був консультантом 10 докторських дисертацій. Ним опубліковано понад 600 наукових робіт, зокрема – 5 підручників, 4 монографії, довідник, 40 свідоцтв про винаходи, 7 брошур. Одна монографія і довідник перекладено китайською і польською мовами.

Протягом багатьох років він був головою Спеціалізованої ради із захисту дисертацій, очолював комісію «Кольорові метали» при Науковій раді СРСР з проблеми «Нові процеси отримання та обробки металевих матеріалів», був членом редакційних колегій журналів «Теорія і практика металургії», «Процессы литья», «Наукові вісті НТУУ «КПІ»». Починаючи з 1998 р. він активно працював, як член Президії асоціації «Высшее металлургическое образование СССР и СНГ».

Д. Ф. Чернега – Заслужений працівник вищої світи України (1983 р.), заслужений професор НТУУ «КПІ», нагороджений Почесною

грамотою Президії Верховної ради України (1989 р.), Почесною грамотою Міносвіти і науки України (2001 р.), Почесною грамотою Кабінету міністрів України (2002 р.), орденом «За заслуги» III ступеня.

Життєвий шлях Д. Ф. Чернеги є прикладом відданого служіння науці, творчої цілеспрямованості, патріотизму і служіння Батьківщині.

Світла пам'ять про відомого вченого, видатного педагога і чудову людину назавжди збережеться у вдячній пам'яті його колег і учнів.

*Колектив інженерно-фізичного факультету НТУУ «КПІ»,
редакція журналу “Металознавство та обробка металів”*

Пам'яті Білоцького Олексія Васильовича

9 квітня 2015 р. пішов з життя учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні, видатний вчений в галузі матеріалознавства, педагог з великої літери, доктор технічних наук, професор, Лауреат премії ім. Д. К. Чернова, відзначений золотою медаллю Академії наук України, заслужений працівник народної освіти України, заслужений професор НТУУ «КПІ» **Білоцький Олексій Васильович**.

Олексій Васильович народився 1 січня 1925 року в селі Віленька Коростишівського району Житомирської області. Учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр. У 1947 р. вступив, а в 1952 р. він закінчив з відзнакою Київський політехнічний інститут за спеціальністю «Металознавство та термічна обробка металів» і був залишений для роботи в інституті на посаді асистента кафедри металознавства та термічної обробки металів. З 1952 р. по 1962 р. – асистент, у 1962-1972 рр. – доцент, а з 1972 р. – професор цієї кафедри.

У 1961 р. О. В. Білоцький захистив кандидатську дисертацію за темою «Кінетика розчинення карбідної фази при електронагріві сталі», а у 1972 р. – докторську дисертацію за темою «Формування твердих розчинів та фаз проникнення у сплавах заліза при термічній та хіміко-термічній обробці». У 1975 р. під його керівництвом в КПІ було засновано кафедру фізики металів, яку він очолював протягом 17 років. З 1991 р. – професор кафедри фізики металів. З 1.09.2011 р. до останнього дня – професор кафедри

